

Sygn. akt IV P 59/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2019 roku w Ś.

sprawy z powództwa **Z. P.H.U. (...) W. O.**

przeciwko J. P.

o ustalenie nieistnienia stosunku pracy

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Z. P.H.U. (...) wniósł pozew przeciwko J. P. o ustalenie nieistnienia stosunku pracy, który zakończył się porozumieniem stron. W szerokim uzasadnieniu powód przede wszystkim odnosił się do podważenia okoliczności ustalonych w sprawie (...) pomiędzy tymi samymi stronami, w której zasądzono od Z. P.H.U. (...) na rzecz J. P. odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy w trybie dyscyplinarnym, przytoczył też szeroko orzecznictwo Sądu Najwyższego. Na rozprawie w dniu 30.10.2019r. powód jako interes prawny w dokonaniu ustalenia nieistnienia stosunku pracy zakończonego porozumieniem stron wskazał, iż czuje się skrzywdzony wyrokiem wydanym w sprawie (...)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa; złożył też powództwo wzajemne, które- z uwagi na fakt, iż został już wyznaczony termin rozprawy a sprawa była tego rodzaju, iż nie wymagała szerokiego postępowania dowodowego ani przesłuchania stron- zostało wyłączone do odrębnego postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony łączyła umowa o pracę, w której pozwany był pracownikiem strony powodowej. Stosunek pracy ustał na skutek rozwiązania umowy przez pracodawcę bez wypowiedzenia w trybie art. 52par1 pkt 1 kpc. Skuteczne w tym zakresie oświadczenie pracodawcy było niezgodne z prawem i skutkowało zasądzeniem na rzecz J. P. odszkodowania od pracodawcy Z. P.H.U. (...).

Dowód:

wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 28.09.2018r. oraz Sadu Okręgowego w (...)z dnia 28 lutego 2019r. w aktach sprawy(...)

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 189 k.p.c. można żądać ustalenia przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma się w tym interes prawny. Stosownie do powyższego powództwo o ustalenie zgodnie z treścią art. 189 k.p.c. wymaga dla swej zasadności wskazania interesu prawnego w sądowym ustalaniu stanu prawnego.

Takiego interesu powód w niniejszej sprawie nie wykazał albowiem nie można za taki uznać próby podważenia i wyeliminowania z obrotu prawnego niekorzystnego dla powoda wyroku rozstrzygającego w sposób jednoznaczny kwestię sposobu zakończenia stosunku pracy przez strony.

Nawet gdyby jednak powód interes prawny wykazał, powództwo zostałoby oddalone albowiem jak wynika z ustaleń sądów obu instancji w sprawie (...) stosunek pracy pomiędzy stronami ustał nie na skutek porozumienia stron, a na skutek rozwiązania umowy przez pracodawcę bez wypowiedzenia w trybie art. 52 par 1 pkt 1 kp. Skuteczne w tym zakresie oświadczenie pracodawcy było niezgodne z prawem i skutkowało zasądzeniem na rzecz J. P. odszkodowania od pracodawcy Z. P.H.U. (...).

Sąd związany jest powyższym z mocy art. 365 § 1kpc, zgodnie z którym orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Jak trafnie ujęto to w wyroku wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) wydanym dnia 8.08.2019r. w sprawie IAGa (...), związanie wyrokiem w myśl powołanego przepisu oznacza dla sądu „brak możliwości zignorowania zarówno ustaleń faktycznych stanowiących bezpośrednio podstawę rozstrzygnięcia, jak i podstawy prawnej. Nie jest dopuszczalne odmienne ustalenie zaistnienia, przebiegu i oceny istotnych dla danego stosunku prawnego zdarzeń faktycznych w kolejnych procesach sądowych, chociażby przedmiot tych spraw się różnił. Mocą wiążącą objęte jest to, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia. Moc wiążącą uzyskuje bowiem rozstrzygnięcie o żądaniu w powiązaniu z jego podstawą faktyczną i w kolejnym postępowaniu sąd ma obowiązek przyjąć, że istotna z punktu widzenia zasadności żądania kwestia kształtowała się tak, jak to zostało ustalone w prawomocnym wyroku. Związanie stron (oraz wyjątkowo innych osób), o którym mowa w art. 365 k.p.c. oznacza, że inne sądy są związane prejudycjalnie, czyli nie mogą dokonać odmiennej oceny prawnej roszczenia, niż zawarta w prejudykacie, ale także nie mogą dokonać odmiennych ustaleń faktycznych. Jest to tzw. pozytywny aspekt prawomocności materialnej. W rezultacie uprawomocnienia się takiego orzeczenia nikt nie może kwestionować nie tylko faktu jego istnienia, lecz także jego treści i to nawet bez względu na to, czy był, czy też nie był stroną postępowania zakończonego tym orzeczeniem”

Mając powyższe na względzie na podstawie powołanych przepisów powództwo oddalono.